

Au coeur de mon amour

Un bel oiseau me montre la lumière
Elle est dans ses yeux, bien en vue.
Il chante sur une boule de gui
Au milieu du soleil.

Les yeux des animaux chanteurs
Et leurs chants de colère ou d'ennui
M'ont interdit de sortir de ce lit.
J'y passerai ma vie.

L'aube dans les pays sans grâce
Prend l'apparence de l'oubli.
Et qu'une femme émue s'endorme, à l'aube,
La tête la première, sa chute l'illumine.

Constellations,
Vous connaissez la forme de sa tête.
Ici, tout s'obscurcit:
Le paysage se complète, sang aux joues,
Les masses diminuent et coulent dans mon coeur

In het hart van mijn liefde

Een mooie vogel laat mij het licht zien
In zijn ogen glanst het zichtbaar.
Hij zingt op een maretak
In het midden van de zon.

De ogen van zingende dieren
En hun zang van woede of verdriet
Verhinderden mij dit bed uit te gaan.
Ik zal er mijn leven doorbrengen.

De dageraad in landen zonder genade
Neemt het beeld aan van vergetelheid.
En dat een vrouw, ontroerd, daags inslaapt,
Het hoofd eerst, die val verlicht hij.

Sterrenbeelden,
Jullie kennen de vorm van haar hoofd.
Hier wordt alles duister:
Het landschap vult zich, blozende wangen,
De massa's nemen af en stromen in mijn hart

Avec le sommeil.

Et qui donc veut me prendre le coeur.

Je n'ai jamais rêvé d'une si belle nuit.

Les femmes du jardin cherchent à m'embrasser -

Soutiens du ciel, les arbres immobiles

Embrassent bien l'ombre qui les soutient.

Une femme au coeur pâle

Met la nuit dans ses habits.

L'amour a découvert la nuit

Sur ses seins impalpables.

Comment prendre plaisir à tout?

Plutôt tout effacer.

L'homme de tous les mouvements,

De tous les sacrifices et de toutes les conquêtes

Dort. Il dort, il dort, il dort.

Il raye de ses soupirs la nuit minuscule, invisible.

Il n'a ni froid, ni chaud.

Son prisonnier s'est évadé - pour dormir.

Met de slaap.

En wie wil mij dan mijn hart ontnemen?

Ik heb nog nooit gedroomd van zo'n mooie nacht.

De vrouwen in de tuin proberen mij te omarmen -

Steunpilaren van de hemel, de roerloze bomen

Omarmen ook de schaduw die hen schraagt.

Een vrouw met bleek hart

Trekt de nacht aan in haar kleding.

De liefde heeft de nacht ontdekt

In haar ongrijpbare borsten.

Hoe van alles te genieten?

Liever alles uitwissen.

De man van alle gevoelens,

Van alle offers en van alle veroveringen

Slaapt. Hij slaapt, hij slaapt, hij slaapt.

Uit zijn zuchten sluit hij de kleine nacht, onzichtbaar.

Hij heeft het niet koud of warm.

Zijn gevangene is ontsnapt - om te slapen.

Il n'est pas mort, il dort.
Quand il s'est endormi
Tout l'étonnait,
Il jouait avec ardeur,
Il regardait,
Il entendait.
Sa dernière parole:
"Si c'était à recommencer, je te rencontrerais sans te chercher."

Il dort, il dort, il dort.
L'aube a eu beau lever la tête,
Il dort.

Paul Éluard (1895 - 1952)

Mourir de ne pas mourir (1924)

Hij is niet dood, hij slaapt.
Nadat hij ingeslapen was
Verwonderde alles hem,
Hij speelde vurig,
Hij keek,
Hij luisterde.
Zijn laatste woord:
"Als het opnieuw begon, zou ik je ongezoekt vinden."

Hij slaapt, hij slaapt, hij slaapt.
De dageraad kon wel het hoofd verheffen,
Hij slaapt.